

Editoriál

Thomas Mann v knihe Jozef a jeho bratia rozvíja úvahu o postojoch ľudí v rôznych životných situáciách. Slovanmi Jozefa hovorí, že každý človek má okolo seba „svetokruh“ a jeho veľkosť je individuálna. Ľudia, ktorí sú ochotní vychádzať zo seba (otvárať sa svetu) a brať účasť na riešení potrieb iných, sa ešte odlišujú tým, ako ďaleko siaha ich vplyv, ako intenzívne chcú pomáhať. A tak sú ľudia s malým „svetokruhom“ a iní s väčším a mnohí sú schopní vnímať problémy veľkého počtu ľudí, prípadne obsiahnuť celé ľudstvo.

Jazyk moderného človeka nie je jednoduchý. Evanjeliové „áno – áno, nie – nie“, žiaľ, zapadlo do histórie. Dnes radi používame diplomatickú reč. Do nej sa zabaľujú nielen postoje, ale aj pravdivý obraz toho, o čom sa hovorí. Prenechajme diplomatickú reč iným. Kresťan (a každý človek) sa v živote môže a má vrátiť k hodnotám *Posolstva* a podľa nich konať. V zmysle evanjeliovej lásky každý má rozširovať svoj „svetokruh“, aby vlastným životom vydával svedectvo pre druhých. Lebo môžeme zostať uzavretí v rodine, obci, v obvode mesta, ale tiež môžeme opustiť tieto obmedzenia. Výzva „*Chodte do celého sveta*“ sa netýka len apoštolov, ona zaznieva v dejinách a je aktuálna aj dnes. *Matka Terézia, Chiara Lubichová, brat Roger z Taizé* sú len tri ukážky, ako možno svojím „svetokruhom“ objasniť celý svet (stále myslím na pozitívne vzájomné vzťahy, lebo uzurpovanie sveta na spôsob vesmírnej čiernej diery typu Hitlera, Stalina a iných nezväčšuje hodnoty ľudskosti, ale ich ničí). Tieto tri príklady oživujú svetlo evanjelia v súčasnom svete.

Matka Terézia svojou usmiatou milujúcou tvárou prinášala útechu a nádej všade. Nedá sa zabudnúť na vďačný pohľad muža umierajúceho v jej náručí vo vojnovom Bejrúte, kam odišla pomáhať raneným i napriek varovaniu vojenských odborníkov. Svojou neúnavnou horlivosťou v službe núdznym vlievala (a jej rehoľa to robí naďalej) nádej opusteným a utrápeným ľuďom.

Chiara Lubichová je poslom lásky a služby v súčasnom svete. Hľadanie úľavy a nádeje na obrazovkách televízie je pri súčasnej programovej skladbe takmer zbytočné. Potešuje programová ponuka hnutia Fokoláre. Chiarine Slová života sú návodom ako v spleti uponáhľanosti nachádzať pramene radosti a nádeje. Je známe, že Chiara oslovuje nielen kresťanské komunity.

Naoko nenápadný brat Roger priťahuje ľudí do Taizé ako k prameňu čistej vody. Hovorí o tom tí, ktorí tam strávili čo len deň! Taizé je ostrovom pokoja a je to dôsledok ochoty nasledovať výzvu evanjelia. Ťažko spočítať koľko ľudí, ktorí načas stratili orientáciu v živote, našlo u neho novú nádej.

Tieto tri príklady vybraté z množstva iných ukazujú, že aj v dnešnom komplikovanom svete možno nájsť, či pomôcť vytvárať svetlo, ktoré si nachádza cestu k hľadajúcim *Pravdu*. Ba možno ho zviditeľniť i pre tých, ktorí ho sami nevedia objaviť. Dejiny nás dostatočne poučili, že nijaký *izmus* ignorujúci Boha nepriniesol ľuďom radosť a už vôbec nie nádej. Človek sa môže na chvíľu usmiať pri plnom stole uspokojujúcom zmysly, jeho dušu to však nenaplní. Tá je smädná po „*živej vode*“, a môže ju uspokojiť len *Absolútne*. To už dávno pred nami zistili veľkí duchovia ľudstva a Kristus to priniesol ako posolstvo, naplno to vyjadril a predviedol.

Josef Tiňo